

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINJEVA ULICA 6 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izhaja vsak dan opoldne — Mesečni naročnina 6.— lir, za inozemstvo 15.20 Lir

EKSKLJUČNO ZASTOPŠTVO za oglašje iz Krajevne Italije in inozemstva ima UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Računi pri poštno cekovnem zavodu: Ljubljana št. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Nuovi successi aerei

Una colonna nemica vigorosamente attaccata presso Mechili — 8 velivoli abbattuti — Un sommergibile affondato

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 13 aprile il seguente bollettino di guerra n. 681:

A sud-est di Mechili una colonna avversaria è stata vigorosamente attaccata da reparti aerei italo-tedeschi e costretta a ripiegare; nel corso dell'azione cacciatori germanici abbatterono sei Curtiss, senza subire alcuna perdita.

Formazioni dell'Asse hanno intensamente bombardato le opere portuali ed aeree di Malta, distruggendo in combattimento due velivoli e numerosi altri incendiandone al suolo.

Aerei britannici hanno compiuto, questa

notte, su località dell'Italia settentrionale, una incursione, lanciando alcune bombe che non hanno causato vittime o danni.

Nel Mediterraneo una vedetta antisommergibile al comando di guardiamarina Antonio Scaldone ha affondato un sommergibile nemico.

Il velivolo che ha attaccato e affondato nel Mediterraneo orientale una nave mercantile nemica di 10.000 tonnellate (Bollentino n. 680) era pilotato dal tenente Alb Francesco e dal sergente maggiore Cartoni Pietro, osservatore. Il tenente di vascello Musumeci Giuseppe.

Novi letalski uspehi

Močan napad na sovražno kolono pri Mekiliju — 8 letal sestreljenih — Ena podmornica potopljena

Glavni stan italijanskih Oboroženih Sil je objavil 13. aprila naslednje 681. vojno poročilo:

Južnozgodno od Mekilija so italijanski in nemški letalski oddelki močno napadli sovražno kolono in jo prisilili k umiku. V teku akcije so nemški lovci sestrelili 6 letal tipa Curtiss, ne da bi sami utrpeli izgube.

Oddelki osti so silovito bombardirali pristaniške in letalske naprave na Malte ter uničili v bojih v zraku 2 letala, več drugih letal pa zažgali na tleh.

Britanska letala so preteklo noč napadla kraje v severni Italiji, kjer so odvrnili nekaj bomb, ki pa niso povzročile niti žrtev niti škode.

V Sredozemlju je protipodmorniška izvidnica pod poveljstvom pomorskega stražnika Antonija Scaldone potopila sovražno podmornico.

Letalo, ki je napadlo in potopilo v vzhodnem Sredozemlju trgovski parnik 10.000 ton (poročilo št. 680), je vodil pilot poročnik Alb Francesco skupno z narednikom Cartonijem Pietrom. Opazovalec je bil fregantni poročnik Musumeci Giuseppe.

Junaški podvigi italijanskih podmornic ob obalah Zedinjenih držav

Rim, 14. aprila. s. V redkobesednih italijanskih vojnih poročilih so bile že objavljene vesti o zmagovitem delovanju italijanskih podmornic na Atlantskem oceanu in ob atlantskih obalah Zedinjenih držav. V razdalji več tisoč kilometrov od domovine so prizadevale sovražnemu brodogradništvu velike izgube. Potopile so 116.000 ton sovražnih ladij. Na ta uspeh so podmorniške sile upravičeno ponosne. Te dni so se nekateri podmornice vrnile in njihovi poveljniki so prispeli v Rim. Ob tej priložnosti so dali novinarjem nekaj podrobnih izjav o svojih podvigih.

Misija skupine podmornic, ki se je vrnila na svoja oporišča, je trajala približno 8 tednov. Njihova naloga je bila kontrolirati sovražne pomorske poti med severno in južno Ameriko ter med Ameriko in Evropo. Seveda so morale potopiti vse ladije v sovražni službi, ki so nanje naletele. Nekoga dne je 5 podmornic na italijanskih oporiščih prejelo ukaz, da se odpravijo na pot. Celo vrsto dni so podmornice plule proti področju svojih operacij. Za napotilo je prejel poveljnik ene izmed podmornic kapetan Di D'acomo vest, da se mu je rodil drobič sin. Morje je bilo že sploščeno vzemirjeno in pogosto je deževalo.

Prvi je prispel v ameriške vode s svojo podmornico kapetan Catani, ki je tudi prvi pričel potapljanje sovražne ladije. Prva med njimi je bila 8000 tonska tovorna ladija, ki je izginila pod vodo v eni minuti in pol. Nekaj dni pozneje je prišel na vrsto drugi 12.000 tonski parnik. Potopljen je bil s torpedi in topovskimi streli. Podmornice je še skušala rešiti brodolovce s tega parnika, toda vznemirjeno morje je onemogočilo sleherni iskanje. Podmornica pod poveljstvom kapetana Cossata je potopila 6 ladij po 6440, 1400, 5000, 7000, 3500 in 8700 ton. Poslednja izmed njih je bila

ameriška petrolejska ladija »Aphel Princec«. 6440 tonski parnik je bil »Dyntonias«, prav tako iz Amerike. Končno je bila ameriška tudi 3500 tonska tovorna ladija »Cygnet«.

Podmornica pod poveljstvom kapetana Di D'acoma je potopila hladilniško 7224-tonsko ladijo in 10.500 tonsko petrolejsko ladijo. Posadka te ladije se je rešila s čolna. Eden izmed njih se je prevrnil. Podmornica je tedaj odhitela po prazni čoln, ki se je zibal na morju kakih 100 m daleč, ga privlekla do 7 ameriških mornarjev, ki so zapustili prevrnjeni čoln in ga jim prepustila.

Podmornica pod poveljstvom kapetana Giudica je utrpela nekaj manjših okvar, kljub temu je potopila dve petrolejski ladiji in še neki tretji tovorni parnik. Prvi potopljeni parnik je bila 7011 tonska francoska petrolejska ladija »Melpomenas«, ki je bila v sovražni službi, drugi je bil 4158-tonski švedski tovorni parnik »Boren«, druga petrolejska ladija pa je bila 9500 tonska norveška ladija »Charles Racine«.

Podmornica pol poveljstvom kapetana Fraternala je potopila 6400 tonsko nizozemsko petrolejsko ladijo »Oscillo«, neko drugo 9300 tonsko petrolejsko ladijo ter 7000 tonski ameriški tovorni parnik. Ena izmed obeh petrolejskih ladij se je skušala zaleteti v podmornico od strani, a ji to ni uspelo. Kapetan Fraternala je svoji izjavi še dodal, da so se posadke podmornic ves čas čudovito izkazale.

Rim, 14. aprila. s. Duce je v prisotnosti načelnika glavnega stana in načelnika štaba vojne mornarice sprejel večerj dopolne korvete kapetane Giudica, Fecio di Cossato, Longanesi-Catano, de Giacomini in Fraternala, junaške poveljnike podmornic, ki so operirale v Atlantskem oceanu in potopile 220.000 ton sovražnega ladjeva.

Ducejevo priznanje učiteljem

Rim, 14. aprila. s. Duce je sprejel šolske skrbnike, ki jih je sklical na zborovanje prosvetni minister. Sprejema so se udeležili tudi državni podtajnik prosvetnega ministrstva in generalni direktorji posameznih šolskih oddelkov. Prosvetni minister je poročal o delu v šoli v sedanjem času in podal podatke o soledovanju učitelstva v vojni. Omenil je tudi odklončevanje in padle med njimi prof. Constantina Marinija, ki so ga ustrelili komunisti v Novi Varoš, ker si je pridržal izkaznico fašistične stranke. Minister je nato podal podrobne podatke o delu v šoli, o novi razpredelitvi učiteljev, o didaktičnih centrih, ki se ustanavljajo v posameznih pokrajinah, o delovanju zasebnih šol, o odnošjih med šolo in GIL-om, o ročnem delu v šoli, o šolskem radiu in šolski kinematografiji, kakor tu-

di o vprašanih šolskih stv. Duce je z zadovoljstvom sprejel na znanje, da se šola zaveda svoje misije in sedanjim zgodovinskem času ter je pohvalil šolske skrbnike spriču njihovega dela in jim naročil, naj sprotne vsem učiteljem izraze njegovega priznanja za delo, ki ga opravljajo na področju moralne in duhovne odpornosti naroda v vojni. Spomnil se je svoje izjave, ki jo je dal pred 18 leti, da »navdaja ves italijanski šolski sistem sedaj duh zmagovite vojne in fašistične revolucije in izrazil svoje zaupanje v metodično, postopno in globoko delovanje, ki ga razvija šola na področju politične in moralne vzgoje novih generacij. Izrazil je končno svoje prepričanje, da bodo sedanji veliki obrati ugodno vplivali tudi na šolstvo.

Nezadovoljstvo Moskve in bojazen Londona

Tokio, 14. aprila. s. V Tokio je prispel general Tatekava, ki je bil doslej japonski veleposlanik pri sovjetski vladi. Novinarjem je dal daljšo izjavo, v kateri je opozoril predvsem na nezadovoljstvo sovjetskih krogov zaradi nezadostnih dobav iz Anglije in Amerike. Izjavi je, da sicer nima točnih podatkov o tej stvari, da pa lahko ugotovi da Sovjetska zveza ni prešla vse one angleške in ameriške pomoči v obliki vojnih potrebščin kakor ji je bila objavljen. Nezadovoljstvo je spriču tega razumljivo. Kar se tiče prodiranja sovjetskih sil v zapadno Azijo, je Tatekava izjavil, da so Sovjeti vkorakali v Iran sicer na osnovi sporazuma z Anglijo, toda način,

kako so postopali, je izzval nezadovoljstvo in razočaranje na Angleškem. Anglija se po njegovem mnenju boji, da bi Sovjetska zveza skušala po možnosti vdreti v Indijo.

Potres v Rumuniji

Bukarešta, 14. aprila. s. Bukareški observatorij je objavil, da so seismografi večerj zjutraj ob 5 registrirali potres tretje stopnje, ki je imel epicentar v razdalji kakih 160 km.

Inserirajte v „Sl. Narod“!

Vedno huiši napadi na Corregidor

Japonci so začeli obstreljevati glavno ameriško oporišče na Filipinih s kopnega, z morja in iz zraka

Tokio, 14. aprila. s. Agencija Domej je objavila poročilo z nekega oporišča na Filipinih, da so se novi oddelki japonskega topništva razvrstili na neki točki na polotoku Bataanu in pričeli takoj hudo obstreljevati sovražne sile na otoku Corregidor. Japonska izvidniška letala kontrolirajo obstreljevanje topništva in hkratu napadajo otok tudi bombniki, ki so odvrtili na Corregidor že cele tone rušilnih bomb ter povzročili veliko škodo med vojaškimi napravami na otoku. Neke ladij, ki je poskušala zapustiti Corregidor, je bila prisiljena, da je spremenila smer, razvila belo zastavo in priplula v neko pristanišče na polotoku Bataanu.

Buenos Aires, 14. aprila. s. Severnoameriško vojno ministrstvo je objavilo, da so vse zveze med otokoma Cebu in Corregidor že 48 ur prekinjene. Zaradi tega ni znan položaj, kakor se je v zadnjih dneh razvil na otoku Cebuju.

Letalski napad na Manilo

Tokio, 14. aprila. s. Agencija Domej poroča, da so v nedeljo zjutraj tri ameriška bojna letala bombardirala predmestje Manile. Bombe so treščile med zelo obljubene filipinske stanovanjske okraje in je bilo mnogo žrtev. Prebivalstvo je gorčico spriču tega napada.

Bataan popolnoma zaseden

Sofija, 14. aprila. s. Z Bataan poročajo, da so Japonci zavzeli vse sovražne utrjene postojanke na otoku in tudi trdnjavo na Marivellu, ki je pretekli četrtek zvečer. Mnogo ameriških in filipinskih čet se jim je predalo. Japonci so zaplenili več brzih in drugih motornih čolnov, ki so bili zasidrani v marivellski luki. Naslednjega dne so preletalske baterije na Corregidoru prenehale delovati.

Tokio, 14. aprila. s. Japonski glavni stan je objavil, da so japonske čete 11. t. m. dokončno zavzele ves polotok Bataan. Ofenziva je trajala 8 ur. Na vseh odsekih bojstva je bil sovražnik v glavnem uničen kljub srditemu odporu.

Zadnji odpor na otoku Cebu zlomljen

Tokio, 14. aprila. s. Službeno je bilo objavljeno, da so japonske sile do kraja zavzele otok Cebu. Zadnje dni je bil strt poslednji odpor sovražnih sil na otoku.

Bilanca japonskih uspehov na morju

Tokio, 14. aprila. s. Japonski glavni stan je objavil pregledno poročilo o letalskih in mornariških operacijah na Indijskem oceanu v času do preteklega četrta. Japonska mornariška letala so pri napadu na Colombo sestrelila 57 sovražnih Spitfireov in Hurricaneov, Swordfishov in Defiantov, poškodovala in potopila so 16 ladij, razdejala tri velike hangarje in druge vojaške naprave. Uničen sta bili tudi dve večji patrolni ladiji in eno torpedno letalo. Dne 5. t. m. st. bili južno od Ceylona potopljeni dve sovražni križarki razreda »London«. V Bengalskem zalivu so japonske pomorske sile 5. aprila potopile 21 angleških ladij s skupno 140.000 tonami, poškodovale pa nadaljnjih 7 s 40.000 tonami. Ob vzhodni obali Indije so druge japonske vojne ladije hudo poškodovale nekaj sovražnih ladij in vojaške naprave v Vizagapatanu in Honkanandi, kjer so sovražnika s svojim napadom popolnoma izmenadile. Na področju okrog Trinkomalija so japonska letala pretekli četrtek v letalskih spopadih sestrelila 41 sovražnih Hurricaneov, Blenheimov in Supermarineov. Štiri nadaljnja sovražna letala so bila zažgana na letališču. Pri istem napdu so japonska letala hudo poškodovala križarko razreda »Leander« ter potopila dva večja tovorna parnika ter enega manjšega. Povzročila so veliko razdejavanje in ladjedelnic, porušila dva velika hangarja na letališču, večje vojaško skladišče, vojašnice in druge vojaške naprave. V vodah blizu Trinkomalija so japonska letala opazila sovražno nosilko letal »Hermes« in neki rušilec. Potopila so obe vojni ladiji. Druga skupina bombnikov pa je potopila še nadaljnjih štirih sovražnih tovornih ladij tam v bližini. Pri teh operacijah je bilo 15 sovražnih letal sestreljenih. Japonske podmornice pa so potopile 7 sovražnih letal, vojna mornarica pa ni imela nobene izgube.

Cangkaškovi posveti

Banghaj, 14. aprila. s. Po vesteh iz Cangkinga sta se Cangkašček in njegova soproga vrnila iz Birme. Njuno potovanje je bilo tajno. Ob tej priložnosti je imel Cangkašček važne razgovore z angleškimi, ameriški in kitajskimi generali. Posebej so govorili o vprašanih, ki se tičejo skupnega poveljstva in oskrbe.

Kako je bila potopljena nosilka letal »Hermes«

Bangkok, 14. apr. s. Listi objavljajo vesti iz Columba, po katerih sta dva angleška oficirja, ki sta pripadala posadki nosilke letal »Hermes«, ki so jo Japonci potopili, izjavila, da sta bila ranjena o priliki napadov na ladijo. Kljub silnemu protiletalskemu ognju s nosilke letal so japonska letala intenzivno prodirala skozi umetno megljo in v strmoglavskih poletih odvrkla na ladijo vrsto bomb ter jo obstreljevala tudi s strojnimi. Japonska letala so se od-

daljevala šele, ko so porabila vsvo svojo municijo in razstrelivo. Pri drugem napadu je na nosilki letal izbruhnil velik požar. Japonska letala pa so se nadalje v zaporednih valovih pojavljala nad nosilko letal in do kraja izvršila svoje razdejavanje.

Še ena angleška križarka potopljena

Tokio, 14. aprila. s. Japonski glavni stan je objavil, da so japonske ladije ob indijski obali napadle in hudo poškodovale angleško križarko razreda »Leander«. Križarke tega razreda so bile zgrajene v letih 1931 do 1934 in izpodrivajo po 7000 ton vode ter razvijajo brzino po 32 vozlov na uro. Njihove posadke štejejo po 550 mož.

in tri ameriške ladije

Buenos Aires, 14. aprila. s. Ameriško mornariško ministrstvo je objavilo, da so sovražne podmornice na Azijskem morju torpedirale severnoameriški vojaški prevozniki »Liberty« in »Melrose«. Enaka

usoda je doletela tudi neko ameriško ladijo v Port Darwinu.

Novi japonski poveljnik na Filipinih

Tokio, 14. aprila. s. Službeno je bilo objavljeno, da je bil divizijski general Masaharu Homa imenovan za poveljnika japonskega ekspedicijskega zbora na Filipinih. Doslej je poveljeval japonskim silam v Taiwanu. Tam je bil za njegovega naslednika imenovan general Rikikando, ki je doslej poveljeval japonskim četam v južni Kitajski.

Nesreča ameriških bombnikov

Buenos Aires, 14. aprila. s. V bližini Livermora, 16 km daleč od San Francisca, sta v zraku trčila dva bombnika. Oba sta treščila na grčevje blizu omenjenega kraja. 14 severnoameriških letalcev je bilo pri tem ubitih.

Načelnik madžarskega generalnega štaba general Szombathely na obisku v Rimu

Madžarskemu gostu je bil prirejen svečan sprejem — Iskreni izrazi prijateljstva in zavezništva — Sprejem pri Duceju

Rim, 14. aprila. s. Načelniku madžarskega generalnega štaba generalu Ferencu Szombathelyu, ki je večerj prispel v Rim, da vrne obisk načelniku Glavnega Štaba Italijanskih Oboroženih Sil generalu Cavalleru, so priredili navdese slovesen sprejem. Na postaji so se zbrali načelnik generalnega štaba general Cavallero, državni podtajnik ministrstva vojne mornarice in etalstva, načelnik štabov vojske in fašistične milice ter zastopniki zunanjega ministrstva, dalje madžarska poslanika pr. Kvirinalu in Vatikanu, vojaški zastopniki Madžarske. Nemške in Japonske v Rimu ter zastopniki drugih držav, ki so se priključile trojnemu paktu. Na peronu je bil razvrščen bataljon vojske z godbo in zastavo. Generala Szombathely in Cavallero sta se navdese prisrčno pozdravila. Ko so bile načelniku madžarskega štaba predstavljene vse osebnosti in je pregledal častno četo, se je madžarski gost v častnem salonu na postaji kratko razgovarjal z nemškimi vojnim atašee in drugimi osebnostmi, nato pa je odpotoval v hotel, kjer se je nastanil. Po mestu mu je prebivalstvo priredilo navdušene manifestacije. Do hotela ga je spremljal general Cavallero.

Kmalu nato se je general Szombathely odpravil na Kvirinal, kjer se je vpisal v dvorne knjige. Zatem se je poklonil na grobeh vladarjev, pred spomenikom Neznanega junaka in položil pred nje velike vence lovorja. Enako se je poklonil tudi

pred spomenikom padlih fašistov v fašističnem domu. Povsod so mu bile izkazane vojaške časti. Še dopoldne je obiskal generala Cavallera in se nato odpravil na madžarsko poslanstvo. Madžarski gost je bil povsod doležen izrazov simpatij in ovacij med prebivalstvom.

Dopolodne je obiskal podtajnika ministrstva vojske in milice. Ob priložnosti obiskov je prišlo vselej do izraza prijateljstvo, ki je značilno za odnose med obeh prijateljskimi in zavezniškimi državama. Pred generalnim poveljstvom milice mu je bataljon črnih srca »Ma« izkazal vojaške časti. Madžarskega gosta je sprejel general Gabiati v družbi drugih generalov. Pred spomenik padlih miličnikov je general Szombathely položil velik lovorjev venec. General Szombathely je generalu Gabiatiu izročil ob priložnosti obiska veliki madžarski zaslužni križec. Načelnik miličniškega štaba pa je madžarskemu generalu daroval legionarsko bodalo.

General Szombathely se je zatem odpravil v palačo Chigi, kjer ga je sprejel general Cavallero, ki ga je povedel k znanemu ministru grofu Cianu. Sestanek je potekel v ozračju prisrčnosti in ob zaključku obiska je general Szombathely predstavil grofu Cianu svoje spremstvo. Iz palače Chigi se je načelnik madžarskega generalnega štaba odpravil v Beneško palačo, kjer ga je sprejel Duce.

Nemško vojno poročilo

Vsi sovjetski napadi na polotoku Kerču odbiti — Nove hude sovjetske izgube

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 13. apr. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Na polotoku Kerču je napadel sovražnik po hudih izgubah prejšnjega dne na posameznih mestih s slabejšimi silami. Vsi napadi so bili odbiti. V ostalih odsekih vzhodne fronte so bili zavrnjeni posamezni napadi močnejših sovražnikovih sil. Pri presenetljivem napadu čet neke nemške motorizirane pehotne divizije je izgubil sovražnik 750 ujetnikov, 1000 padlih, 3 oklopne bojne vozove in 40 strojnice. V srednjem odseku vzhodne fronte so podprali oddelki bojnih in lovskih letal s posebnim učinkom operacije vojske na kopnem.

Na Laponskem je imel nasprotnik v zadnjih dneh pri brezuspešnih izvidniških sunkih hude krvave izgube. Bojna letala so z dobrim učinkom napadla pristaniške naprave v Murmansku.

V severni Afriki delovanje topništva in izvidniških oddelkov na obeh straneh. Zbirališča angleških motoriziranih vozil so bila uspešno bombardirana. Podnevi in ponoči nadaljevanj napadi na vojaške naprave in letališča na otoku Malte so povzročili nova opustošenja na ciljih.

Nemški lovci in protiletalski topovi so sestrelili podnevi ob Rokavskem prelivu, na severnoameriškem obalnem področju in pred norveško obalo 15 sovražnikovih letal. Angleški bombniki so napadli v poslednji noči zapadno Nemčijo. Civilno prebivalstvo je imelo nekaj izgub, mrtve in ranjene. Protiletalski topovi in nočni lovci so sestrelili 9 napadajočih letal. Major Haase, poveljnik pionirskega bataljona, se je s podrejenimi bojno skupino posebno odlikoval v tedne dolgi uspešni obrambi oporišča, za katerega so se razvijale srđite borbe. Neke skupina lovskih letal je na zapadu doseglja večerj svojo 1000 smago v zraku.

Helinski, 14. aprila. s. Finsko vrhovno poveljništvo je objavilo v svojem smotnem službenem vojnem poročilu, da so sovjet-

ske sile znova napadle finske postojanke na severnem in osrednjem odseku bojišča pri Anusuu. Prizadete pa so jim bile izredno krvave izgube. Na več krajih je finsko topništvo decimiral sovjetske napadalne oddelke, ki so nastopali v zaporednih valovih in si zaman prizadevali, da bi prodri v finske postojanke. Za finskih črtami je na bojišču obležalo 1150 sovražnih vojakov in oficirjev. V teh bojih in pri protifinskih protinapadih je bilo ujetih mnogo ljudi. Na Karelski ožini je finsko topništvo preganlo in razpršilo več sovražnih oddelkov. V vzhodni Kareliji se je razvilo izvidniško delovanje z obeh strani. Blizu Uhte je finsko topništvo uspešno obstreljevalo sovražna zaklonišča in taborišča. Finske letalske sile so na gunuški ožini bombardirale sovjetske vojaške naprave. Prav tako so posegle tudi v borbe v Finskem zalivu ter napadle otok Lavarsaari, ki je še v sovjetski posesti.

Angleška letala nad švico

Bern, 14. aprila. s. Službeno je bilo objavljeno, da so se angleška letala v predzadnji noči pojavila nad švico. Odvrkla so manjše balone, v katerih so bili letaki proti osnim državam.

Churchillova zahvala Crippsu

Rim, 14. aprila. s. Churchill je postal Crippsu naslednjo brzojavko:

Storili ste vse, kar je bilo v človeških močeh. Vaša vztrajnost, odločnost in sposobnost so podale dokaz, kako živa je bila želja angleške vlade, da se doseže sporazum. Čeprav se vaše nade niso izpolnile, ste opravili veliko delo za skupno stvar in ste postavili temelje, na podlagi katerih bo mogoče napredek narodov v Indiji.

Obnovite naročnino!

Ko je Napoleon potrjeval ljubljanski proračun

„Županstvo ni pooblaščenno izplačevati niti najmanjše vsote, dokler njega cesarost Napoleon ne potrdi predloženega mu proračuna za l. 1812.“

Zgodovinski dokument v slovenščini

Zanimalo vas bo, kaj pravi zgodovinski dokument o ustanovitvi Napoleonove Ilirije, odnosno kako se glasi v slovenskem prevodu, ki je, kakor sodijo poznavalci, Vodnikov. Kdor se zanima še posebno za zanimivo slovensko objavo, jo lahko prouči v »Izvestjih muzejskega društva« iz l. 1904 na strani 97. Dokument je objavil v novem pravopisu Anton Aškerc (ki je bil mestni arhivar). Druga točka se glasi tako: »Dalje za svetlemu Cesarju francoskemu, kralju Italije, knežju Goriziu, zemljo Montefalkone, poglavarstvo inu mesto Trieste, kranjsko deželo s svojim primorjem, krassio Biasko na Koratanu, inu vse druge zemlje na desni strani Save, od tistega kraja, kjer ta voda iz Kranjskega vna teče, inu za njo do turške meje v Bošni, to je en kos deželjske Hrovatije, šest soldaških okrajev na Hrovaškim, Reko in Vogrisko primorje, estrajško Istro ali okrajno mesta Kastae, otoke tim ležalam podložne, inu vse druge zemlje kakoršnega kol imena na desnem kraju Save, tako de boče veliki curik te vode mejli med obema kraljestvama.« V lažje razumevanje te malo čudne Vodnikove slovenščine naj omenimo, da je Vodnik prevedel »cercle de Willach en Carinthie« v krassio Biasko na Koratanu (beljaško okrožje, »kresija« — Kreisamt). Vogrisko primorje je ogrsko primorje, estrajška Istria — avstrijska I. Francozi so to ozemlje zasedli maja l. 1809.

Prvič omenjeno ilirsko ime

V mirovnem traktatu se ni omenjeno ime »ilirsko province«. Napoleon imenuje to ime šele 16. oktobra v svojem pismu, ki ga je pisal svojemu finančnemu ministru, meltem ko je francoska vojska zasedla Kranjsko in Koroško že maja. Že 27. maja je Napoleon naročil italijanskemu podkrajju Evgenju, naj provizorično organizira Kranjsko in Koroško provinco, in sicer, kakor sta bili organizirani v prejšnjih njegovih vojnah. Tedaj pa še ni omenjal ilirskega imena. Pozneje pa je ime prešlo že v uradno rabo in Napoleon je pisal 21. oktobra v pismu ministru javnega zaklada, da je imenoval generalnega intendanta, ki je imel nalogo urediti finance ilirskih provinc. Do končne upravne ureditve je prišlo, ko je prispel v Ljubljano generalni gubernator Ilirije maršal Marmont, in sicer 17. novembra 1809. Ljubljanski grad je kapituliral 22. maja istega leta in novembra je Ljubljana postala prestolnica Ilirije.

Dolga pot do redne uprave

Do redne uprave v vsem življenju je bila precej dolga pot. Razmere se so zelo počasi normalizirale in povsem urejene niso bile tudi pozneje, ko je francoska uprava že poslovala povsod na terenu. To je razumljivo, kajti ljudstvo ni sprejelo nove oblasti takoj z razumevanjem, razen tega pa niso bile urejene tudi finance, saj vojna ni bila še končana in Napoleon je potreboval velika sredstva za vzdrževanje svojih armad in vojne pohode. Prvič so Francozi prodrali v naše kraje že l. 1797, a tedaj niso ostali tako dolgo v deželi, da bi jo upravno organizirali. Zeleno so pa takoj sodelovanja prebivalstva in nanj so se obrnili s slovenskim razglasom, ki so ga objavile tudi Vodnikove »Ljublanske Novice«. Razglas je bil izdan 29. marca l. 1797 (9. germinala) v glavnem stanu generala Bernadottea v Logatcu, ko so se Francozi bližali Ljubljani. Glasi se: »De francoski k vam gredo, ne mislite nič hudga, ne vam, ne vašim premoženju. Oni žele, oni očijo, de vi v miru brez strahu živiate dobočte vašiga leta inu truda. To je povelje poglavitnega generala Buonaparte: oni mi je naročil njega voljo v tem dopolniti... Nebojte se za poštenje vaših žen, ali za ohranjenje vaše vere. Mi pošujemo zadržanije inu navade vseh ljudi... Nismo enaki obdivljanjem premagavcem: naše perulduo zadržanje vas boče prevzalo, de mi čez nadloge, katere vojska seboj pernese, zdihujemo: mi je bom loži sturili; — pridite, mu ne zapustite vaše ognjišča.« — Marmont si je pozneje res prizadeval, da bi prebivalstvo v Francozih ne gledalo sovražnikov, toda uprave se mu ni posrečilo organizirati v zornu — brez denarja. Povsod je primanjkovalo denarja. Slovenski kraji so dobili slovenske šole toda za plače učiteljev in profesorjev ni bilo denarja.

Vodnik, šolski ravnatelj brez plač

Kako je bilo v francoskih časih organizirano šolstvo v naših krajih, je drugo poglavje. V kratkem sestavku nikakor ni mogoče orisati francoske uprave v Iliriji. Ob

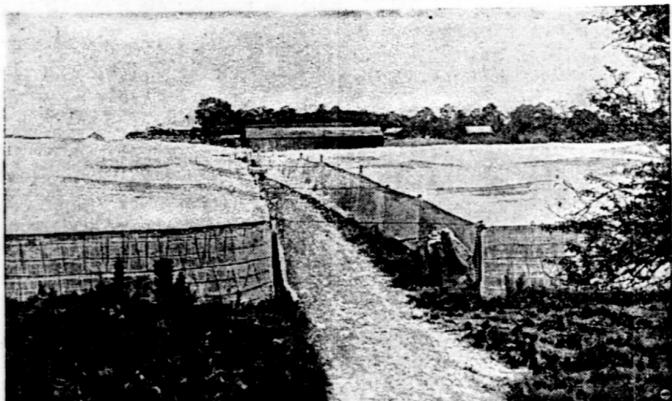
tej priliki naj omenimo le, da je vladalo med učiteljstvom razumljivo nezadovoljstvo, ker ni prejelo po cela leta plače. Vodnik, ki je bil ravnatelj normalne in ki je predlagal vladi, kako bi našli dohodke za šolstvo, si je zelo prizadeval, da bi učiteljstvo prejelo redno plače, odnosno, da bi mu izplačali čim prej zaostanke. Toda dolgo ni prejel za svojo službo niti sam počenega groša. Vodnik je navetoval vladi, naj porabijo za vzdrževanje šol šolnino učenecv, razen tega pa naj dotočijo še iz dohodkov užitnine 1800 frankov na leto. Od tega denarja naj bi porabili 1600 frankov za učitelje in 200 frankov za kurjavo in snajenje šolskih prostorov. Predlog je bil sprejet l. 1811. Toda učitelji se niso dolgo veselili. Prejeli so zaostanek plače za prvih 9 mesecev l. 1811, niso pa dobili še plače za november in december prejšnjega leta. Potem so pa učitelji začeli zopet upati na ponovno uredi-

tev izplačevanja plač. Učitelji so se obracali na vsa pristojna mesta, to se pravi predvsem na magistrat. Toda magistrat je imel vezane roke. Tako so se izgovarjali na magistratu: »Magistrat mora gospode učitelje zopet opomniti omega, kar jim je dejal že tolikokrat ustno in pisмено, da županstvo ni pooblaščenno izplačati niti najmanjše vsote, dokler njega cesarost Napoleon ne potrdi predloženega mu proračuna za l. 1812.« Proračun za l. 1812, ki je sprejel mestni zbor, so morali namreč poslati v potrditev Napoleonu v Pariz. Toda proračun ni bil doigo potrjen in nekateri zgodovinarji sploh dvomijo, da ga je Napoleon kdaj potrdil. Resnica pa je, da učitelji niso prejeli plač še o veliki noči l. 1812 — niti za november in december l. 1810. Ta dolg je znašal samo 978.31 franka. Sam Vodnik kot ravnatelj normalne ni dobil nobene plače za službovanje v treh letnikih (tečajih). Molčal je dolgo, končno je pa zahteval 200 frankov na leto o tistih 1800 fr, ki so jih prejeli za šolstvo iz dohodkov mestne užitnine. Naj nimgrede omenimo, da je ob istem času ravnatelj šole v Triestu prejela po 1000 frankov plače na leto. Vodnikova prošnja, naj bi mu plačali 200 frankov, je bila rešena čez pol leta; prejel je 240 frankov.

Morda bomo navedli še nekaj zanimivih podatkov o organizaciji šolstva pri nas v francoskih časih ob drugi priliki.

Nemčija bo dobivala tobak iz Ukrajine

Izgledi za pridelovanje tobaka v zasedenih vzhodnih pokrajinah so zelo ugodni

Tobačni nasadi zavarovani p red vremenski neprilicami

Za pridelovanje tobaka v zasedenih vzhodnih pokrajinah zlasti v Ukrajini je bila nedavno ustanovljena v Bremenu iliriska družba in to je obrnilo pozornost javnosti na možnosti pridelovanja tobaka na vzhodu. Proti zelo razširjeni kaj cigareti v Rusiji znanih ruskih papirov ni pripravila toliko vojaška pipa, kakor doza za njuhalni tobak, ki je prišla iz Španije preko Francije in se udomačila v Evropi v 17. stoletju. V Rusiji je igrala važno vlogo posebno na dvoru carice Katarine. Taka zlasti doza za briljanti ali brez njih je bila neke vrste odlikovanje za posebne zasluge. Nosljalni tobak je pušel v Rusijo v 17. stoletju preko Holanask. Prvo veliko tvornico cigaret je ustanovil v ruskem Petrogradu Grk Lafarne za pridelovanje »astnaga tobaka s Krima in sicer pozneje, namreč leta 1857. To je bil začetek razmahna tobačne industrije v Rusiji.

Pred prvo svetovno vojno so pridelovali v evropski Rusiji največ tobaka v črnogorski postavski, tambovski in samarski guberniji, nekaj pa tudi v Besarabiji na Krimu in severnem Kavkazu in sicer boljše vrste. Za tobačne nasade je bilo značilno, da so bili večinoma v rokah malih posestnikov. Po statistiki iz leta 1914. so naseli na 84.000 ha okrog 280.000 malih tobačnih nasadov. Na Ukrajino jih je odpadlo 160 tisoč s 17.400 ha. Priček tobaka je znašal okrog 90.000 ton. V ostali evropski Rusiji je bilo s tobakom zasajene 24.000 ha zemlje in tobačnih nasadov je bilo 37.600. Pridelki je znašal tu blizu 28.000 ton letno. V azijski Rusiji je obsegalo tobačno polje 35.000 ha več kakor v Ukrajini. Tobačnih nasadov je bilo pa samo 50.000. Pridelki tobaka je znašal letno 32.000 ton. Največ tobaka na hektar so pridelali v Ukrajini in sicer okrog 14 stotov. To je razumljivo, če pomislimo, da so se pridelovalci tu sladke vrste tobaka. Do leta 1914. je Rusija izvažala boljši tobak tudi v inozemstvo. Ta zunanja trgovina je bila večinoma v rokah ruskih Grkov. Že omenjene Lafarne je imel podružnico svojega velikega podjetja tudi v Dresdenu.

Boljševiška revolucija je povsem zavrla razvoj ruske tobačne industrije. Število tobačnih tovarn je padlo od 117 pred revolucijo na 23 po stanju iz leta 1926. Nova gospodarska politika je prinesla zasebnu gospodarstvu nekaj olajšav in vpilvala je ugodno tudi na tobačno industrijo v toliko, da so ljudje zopet začeli saditi tobak. Na drugi strani je pa imela prisilna kolektivizacija iz leta 1929 siabe posledice tudi za sadilce tobaka. Boljševiška vlada nikoli ni posvečala posebne pozornosti tobačni industriji, kar nasprotuje njenemu načelu, da je treba industrijo povzličniti. Tudi ta panoga industrije je bila pač zastopljena na račun oboroževanja.

Boljševiki so pa morali tudi povečati izvoz boljših vrst tobaka, če so hoteli priti do tujih deviz. Najbolj so v Rusiji že od nekdaj pospeševali izdelovanje tako zvane mahorke. To je ljudski tobak, najcenejši, namenjen najširšim slojem, ki ga nikjer drugje na svetu ne poznajo. Evropski kadilci bi najbrž z njimi ne bili zadovoljni vsaj dokler bi se mu ne privadili, ker se po okusu in vonju znatno razlikuje o vseh drugih vrst. Na prvi pogled bi kdo mislil, da gre za nadrobno narezane ali nasekajane žile tobačnih listov, kar pa ni res. V Rusiji so bila ustanovljena posebna kolektivna gospodarstva za pridelovanje tobaka. Boljša vrsta tobaka, namenjena v prvi vrsti za izvoz, pa pridelujejo na državnih posestvih.

V zvezi s tem je bil v Krasnodaru ustanovljen poseben znanstveni zavod za proučevanje tobaka. Mahorko pridelujejo zdaj na 140.000 ha obsegajočih poljih, boljše vrste tobaka pa na 90.000 ha. Izvoz tobaka je znašal leta 1932. 5773 ton in 416 milijonov cigaret. Potem je za začel takoj padati zadnja uradna statistika iz leta 1938. pravi, la je znašal izvoz tobaka iz Rusije s cigaretami vred 5894 ton. Obseg s toaokom zasajenega polja je močno varirala leta 1932. je znašal 180.000 ton, leta 1934. 150.000, leta 1937. pa 200.000. Največ se pridelava mahorke in sicer na hektar

16 stotov, cigaretnega tobaka pet, tobaka za cigare pa 11 stotov. Izgledi za pridelovanje tobaka v zasedenih vzhodnih pokrajinah so torej zelo ugodni in gotovo je dana tudi možnost pridelovati tam tudi boljše vrste tobaka. Tako bo lahko Nemčija izpolnila vrzel, ki je nastala, ko je bil ustavljen izvoz tobaka iz prekomorskih držav. Nemški veščaki so že proučili to vprašanje v Ukrajini sami in prišli do zaključka, da bo mogoče tam pridelovati mnogo in dobrega tobaka.

Japonski gospodarski načrti

Na posebni seji japonskega kmetijskega ministristva, ki so ji prisostvovali tudi zastopniki vojske, so se obravnavali ukrepi za zagotovitev prehrane vsega območja vzhodne Azije. Rezultat posvetovanj je bila desetletka, ki je njen glavni namen napraviti Japonsko. Mandžukuo in Kitajsko s primernim povečanjem pridelovanja živil in pravilno razdelitvijo v prihodnjih letih povsem neodvisne od uvoza. Tako hočejo dvigniti proizvodnjo riža na Japonskem, ki je znašala lani 55 milijonov japonskih koku (koku je enak 180 litrov) v okviru tega načrta na 83 milijonov koku. Za Korejo, Mandžukuo in Formozo določen načrt povečanja proizvodnje riža, soje in sladkorja. Na Kitajskem pa hočejo pospeševati v prvi vrsti pridelovanje vseh vrst žita.

Obenem se je govorilo na posvetovanju o vskladiščenju živil, ki bi jih po potrebi razdelili pozneje. Storjeni bodo tudi potrebni ukrepi za povečanje proizvodnje krme, bombaževine in gnojil. V pogledu zasedenih južnih pokrajin se hoče Japonska izogibati po možnosti ukrepov, ki bi preglaboko posegli v dosežani način življenja odnotnega prebivalstva, da ne bo nobenega povoda za nezadovoljstvo. Izprememba v proizvodnji bo šla tudi samo tako daleč, da bo odgovarjala interesom domačega prebivalstva. Japonska se nikakor neče zanašati na izvoz živil iz južnih pokrajin, razen riža, ki ga uvažala iz Tajske in Francoske Indokine, v kolikor bo izvoz sploh potreben.

Slovaška agrarna reforma

Upravni odbor slovaškega državnega zemljiškega urada je obravnaval oni dan na posebni seji problem agrarne reforme. Slo je v prvi vrsti za vprašanje slovaških kolonistov, ki so pripadli po dunajski razsodbi Madžarski, kjer pa njihova zemljiška posest ni bila priznana, ker je izvirala iz praške agrarne reforme. Zato se je vrnilo nad 1000 slovaških družin na Slovaško in treba jim je bilo plačati primerno odškodnino Pogajanja med Slovaško in Madžarsko so se pričela jeseni 1939 in letos v februarju so bila zaključena s sporazumom glede odškodnine, ki jo bo plačala Madžarska slovaškim kolonistom. Slovaški kolonisti so imeli skupaj 32.111 katastralnih oravov zemlje. Slovaško-madžarski sporazum določa, da morajo dobiti kolonisti za svojo zemljo in za investicije na nji 110 milijonov slovaških kron odškodnine. Madžarska mora poravnati svoje obveznosti, izvirajoče iz zemljiške posesti madžarskih državljanov na Slovaškem slovaška vlada pa prevzame v interesu kolonistov 18.000 katastralnih oravov gozdov iz posesti madžarskih državljanov. Gre večinoma za židovske gozdove.

Letalka rešila svojega moža

Svedski letalec Nils Thuring je hotel prispeljati s svojim transportnim letalom živila na otok Gotska Sandön, ki leži 150 km juvzhodno od Stockholmia v Baltičkem morju in je bil zaradi hude zime povsem odrezan od celine. Ko se je spustil z letalom na otok, mu je običajno eno krilo v solumem zametu in letalo se je prevrnilo ter razbilo. Pilot sam je ostal po čudnem naključju nepoškodovan. Njegova žena, tudi navdušena letalka, se je mudila ta čas s svojim letalom na otoku Farö pri Gotlandu. Ko je zvedela za nesrečo svojega moža, se je takoj dvignila z letalom in posrečilo se ji je spustiti se na otok Gotska Sandön, kjer je rešila svojega moža in ga pripeljala domov.

LASKANJE IN ZBADLJIVOST.

Na nemškega filozofa Kästnerja, ki je bil znan po svojih naglih in lahkih odgovorih, se je nekoč v družbi obrnila neka gospa, ki ga je hotela spraviti v zadrego s tem, da ga je prosila, naj takoj izreče sodbo, ki bi vsebovala obenem laskanje in zbadljivost do nežnega spola. Kästner je premisljal nekaj trenutkov, nato pa zadovoljil gospejino željo s tem odgovorom: — Vse ženske imajo zame le gostoto zraka. Toda brez zraka ne morem živeti.

Dr. Torridon igra za vse

»Jožef Fahy se piše.«
»In kako ste ga dobili?«
Do tega trenutka je bil Roy v negotovosti, koliko naj pove Gouvernu o Jožefu. Odkritje petrice bančnih knjižic ga je postavljalo pred vprašanje, ki je dopuščalo samo en odgovor. Jožef je bil tat; Brookby se je bil pokazal čudno vnetega, da spravi Jožefa k njemu v službo; Brookby je vedel o Royevih biserih; kaj je pomenilo vse to? Pomenilo je, da je najbrže tudi Brookby tat — glavar tolpe, za katero je delal Jožef.
Toda posledice vsega tega so bile samo Royu kaj mar. Mnogo nejasnosti zastran Marije je bilo s tem pojasnjenih. Zato ni imel Torridon niti najmanjšega namena, govoriti o teh rečeh z Gouvernom ali komer si bo di, dokler se mu ne posreči, da korenito razbistri Marijin položaj. Odgovoril je torej: »Zvedel je bil, da je vila oddana v najem, pa se je prišel ponuditi za slugo.«
Tako govoreč je pazljivo gledal Gouverna, kajti ta je utegnil že vedeti, kako je Jožef v resnici pričel k njemu za slugo; a če je Francoz kaj vedel, pokazal ni.
»Ko sem vam svetoval, da vzemite vilo v najem,«

je rekel, »sem prezrl vprašanje služinčadi. Bil sem malone prepričan, da si boste dobili kakšno žensko iz bližnjih vas. Nisem vam jasno in razločno zabil: »Ne jemljite v hiso tujcev.« Mislim sem, da boste gledali na bisere, ki jih imate pri sebi, tudi brez mojega opozorila kar moči previdni v izbiranju služinčadi.« Podržal je vžgalico k cigaretam, ki jo je bil zvil. »Včeraj zjutraj sem se sklenil peljati z avtom po obalni cesti na izlet in si pri tej priliki ogledati vašo vilo. Videl sem človeka, ko se je v vašem Buicku odpeljal z doma. Uganil sem, da mora biti vaš sluga. Ustavil sem svoj voz, da si ga natančneje ogledam. Videl sem ga povsem razločno, in tisti mah, doktor, me je izpreletel občutek, da sem ga že nekje srečal. Vendar se nisem mogel spomniti, kje.«
Roy je pogoltnil slino. Oprezno je vprašal: »In potem?«
»Davi mi je mahoma prišlo na misel. Pravite, da se piše Fahy. Eno ime, dragi doktor, je vredno toliko kakor drugo, in vaš človek jih ima več. Bivši kaznjenc je!«
»Ali je mogoče?« je vzkliknil Roy, hlinče se bolestno presenečenega, čeprav je Gouverno razodetje v resnici samo potrjevalo to, kar si je že sam mislil spriču najdenih bančnih knjižic.
»Evo zakaj sem hotel danes govoriti z vami,« je Gouverne nadaljeval. »Na Moyenne Criche je kavarna, ki leži dokaj blizu ovinka pred vašo vilo. Vami sem vam telefonirati iz te kavarne in se z vami domniti za snidenje, a spotoma sem vas srečal. Nič ne de. Važno je samo, da se neutegoma

otresete tega človeka... za časa, da vas lepega jutra ne najdejo z razbito glavo in brez biserov v vaši vili.«
»Ni se mi ga treba otresati,« je Roy odvrnil.
»Sam je odšel.«
»Kaj hočete reči?«
Roy mu je na drobno pvedal vse, kar se je bilo ponoci zgodilo. Nato je mračno končal: »Kaj naj zdaj storim?«
Gouverne ni takoj odgovoril. Vstal je in jel spet z rokami za hrbtom hoditi po opečnatem tlaku sem ter tja.
Zaculo se je trkanje; Said je vstopil z dvema kozarcema na podnosu. Gouverne je počakal, da je tajnik postavil podnos na mizo, na kar ga je odslovil z nestrpnim mahljajem roke.
»S tem se stvar zamotava, doktor,« je menil, ko so se vrata spet zaprla.
»Baš zato vas vprašam, kaj naj storim!« je Roy odvrnil. »V Marsellu ste mi trdili, da ne bom imel radi te zadeve z biseri nikakih sitnosti s policijo. Kakor je videti, pa ne bo sitnosti ne konca ne kraja, kadar me začne policija pestiti, kaj se je zgodilo z Jožefom Fahyem!«
Sifon je briznil v veliki roki Emila Gouverna, ki je natočil en kozarec Royu, enega pa sebi.
»Sitnosti, ki se jih bojite... ako jih bo vobče kaj... so izključno vaša lastna krivda, dragi doktor Torridon. Blazno je bilo, da ste sprejeli neznanega ponudnika, posebno pa še človeka te vrste. Toda nepopravljiva nesreča se ni zgodila. Nikakega razloga ni, da bi morale sitnosti takoj nastopiti. Nje-

govo izginjenje utegne ostati dolgo časa neznanu. Na vsako morebitno vprašanje lahko zmerom odgovorite, da je odšel, ne da bi vam kaj povedal, in da ne veste, ne zakaj ne kam je izginil. Mislim in upam, da bo vaše delo že davno končano, preden se jame policija zanimati za ta slučaj.«
Popil je požirek in nekaj trenutkov strmel v kozarec. Nato je rekel: »Samo eno smernico vem za vas. Nadaljujte, kakor ste pričeli!«
Jasno je bilo, da mu nima reči nič drugega ali vsaj ne zamera, da bi še kaj dodal.
»Kje naj vas iščem, če bi se zgodilo kaj novega?« je vprašal Roy.
»Položaj ostane neizpremenjen, gospod doktor,« je z nasmeškom rekel Gouverne, ne da bi vzel nihajočo cigareto iz ust. »Ne bo vam treba stopati v stike z menoj. Jaz bom tisti, ki vas bom iskal, če bo treba.«
Spremil je Roya dol prav do vrat, ki so vodila na dvorišče, in gledal za njim, ko se je mladi človek odpeljal skozi obok.
Royu je kar odleglo, ko je iz umazanih ulčic starega mesta pribrazil na široko Promenade des Anglais. Zdal je moral prej ko mogoče govoriti z Brookbyjem; še prej pa si je hotel biti na jasnem, katero pot naj ubere. Mnogo stvari, ki jih izprva ni razumel, je zdaj dobivalo pomen. Bile so celotake, ki so dobivale po več različnih pomenov. Treba jih je bilo zaporedoma prerešati, preden poišče Lionela Brookbyja.